

Vážené členky a členové zastupitelstva města,

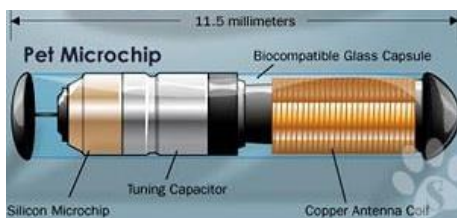
na jednání zastupitelstva dne 24. 4. 2013 je Vám předkládána pod bodem 15 programu petice občanů města žádající zrušení vyhlášky č. 9/2012, kterou se upravuje trvalé označování psů a evidence jejich majitelů.

Podstatou této petice je nesouhlas občanů nikoli se samotným čipováním, ale s direktivním nařízením toto čipování provést. Občané města si uvědomují, že označení psa jakýmkoli identifikátorem je smysluplné, avšak nesouhlasí s nařízením jediného konkrétního způsobu. Zároveň nesouhlasí s dalšími navazujícími kroky, které Vámi schválená vyhláška vyvolává (dotace, vytvoření dalších úřednických míst apod.).

Pro Vaši informaci: Obecně je pro označení psů používáno tři základních metod. Nejlevnější a pro potřebu zjištění majitele psa nejjednodušší je umístění tzv. adresáře na obojek psa. Tento adresář je plastovou či kovovou trubičkou, která po otevření obsahuje kontaktní údaje na majitele. Již z praktického hlediska je-li potřeba zjistit identifikaci psa, postačí tento adresář otevřít a přímo kontaktovat majitele. Cena tohoto adresáře se pohybuje od 6 do 50 korun (dle „uměleckého“ provedení).

Druhou možností je označení psa tetováním. Pes (či jakékoli tetované zvíře) je opatřeno číslem, které je tetováno většinou do ušního boltce či do předkolenní řasy. Pro tetování se používají tetovací kleště či tetovací tužka. Výhodou tohoto způsobu označení psa je stálost označení, snadná identifikace. Zároveň tetování je předepsáno některými chovatelskými svazy jako povinné u chovných zvířat. Cenová náročnost tetování je velice příznivá – cena je cca 80 – 120 korun.

Třetí možností je označení čipem. Aplikace se provádí širší jehlou pod kůži. Existuje několik variant čipů – některé s tzv. háčky (tyto čipy jsou dražší variantou a mají výhodu v tom, že čip po těle většinou neputuje) jiné hladké (u těchto čipů může dojít k pohybu a přemístění). Zároveň existuje několik výrobců a i když je předepsaná příslušná norma ISO, stále se setkáváme s čipy, které nejsou se čtečkami kompatibilní (přestože normu splňují), tzn. pro přečtení kódu, který čip obsahuje, je potřeba zvláštní čtečky. Dále u čipů hrozí riziko nefunkčnosti. Čip je ve své podstatě opatřen anténou, která při přiblížení čtečky vyšle signál s kódem. Bohužel tyto antény vykazují nikoli nepatrnou poruchovost. Tzn. i pes označen čipem nemusí být identifikovatelný. Cena čipu vč. zanesení do databáze činí cca 500 – 1.200 korun.

Ačkoli není zmíněná výše, existuje další možnost označení psa. Každý evidovaný pes na území města Ostravy obdrží známku s číslem. Pod tímto číslem je veden v databázi příslušného městského obvodu. Každý pes by měl tuto známku mít umístěnou na obojku. Opět přes toto číslo není problém dohledat majitele.

Na posledním zastupitelstvu zaznělo několik argumentů, proč vyhlášku mít. Jedním z nich je snadné navrácení ztraceného psa majiteli.

Obecně je nutno rozdělit majitele psů do dvou skupin – na **odpovědné** majitele a **neodpovědné** majitele. Odpovědný majitel, pokud ztratí svého psa, dělá vše pro jeho nalezení. Proto v parcích, v obchodech, na ulicích apod. jsou umístěny výzvy oznamující zatoulání psa, některé slibující odměnu za navrácení. Odpovědný majitel okamžitě kontaktuje psí útulek, protože předpokládá, že nalezený pes je do útulku odvezen strážníky městské policie. Dělá tudíž vše proto, aby psa našel. Neodpovědný majitel toto neučiní. Nedělá žádné kroky k nalezení psa. Neodpovědný majitel však také neučiní to, co mu vyhláška nařizuje – neoznačí psa čipem – mnozí z těchto majitelů totiž prohlásí, že se jim nechce takovýto obnos do psa investovat. Odpovědný majitel si psa označí sám bez jakékoli vyhlášky. Zde si dovoluujeme poznamenat, že v případě označení psa adresářem, není potřeba zásahu městské policie. Nálezce pouze otevře adresář a sám může kontaktovat majitele. Městská policie se tak může věnovat jiným záležitostem, pro které byla zřízena. Je-li pes označen tetováním, opět může nálezce kontaktovat kteréhokoli veterináře, který má přístup do databáze a opět bez zásahu městské policie může majitele vyhledat. V případě čipu je toto složitější – na první pohled není zřejmé, zda pes čip má (toto se netýká pouze zcela bezsrstých plemen, kdy čip je patrný pod kůží), zároveň není jisté, zda je čip funkční. Zde je proveden odchyt, většinou městskými strážníky (bohužel mnohé hlídky nejsou ani dostatečně vybaveny (např. po Nádražní ulici pobíhal pes střední velikosti sice s obojkem, ale bez označení, byla kontaktována městská policie, avšak hlídka, která přijela na místo, hledala alespoň kus provázku, který by použila jako vodítko!). Po odchytu je pes převezen do útulku, kde je zjištěno, zda pes je či není opatřen čipem. U čipu je tudíž minimální šance vyřešit nález pejska vlastními silami.

Dalším argumentem, který zazněl, byla výhodnost opatření čipem při pokousání psem. Opět pes odpovědného majitele pokouše člověka či jiné zvíře, majitel okamžitě reaguje. Spolupracuje s poškozeným vědom si své odpovědnosti za zvíře. V tomto případě není ani potřeba identifikace psa. Tu provede majitel sám. Neodpovědný majitel se s poškozeným nebaví, někteří psa schovají a nereagují. Zde argumentace povinného čipování opět naráží. Neodpovědný majitel, jak je již uvedeno výše, označení neprovede, nebude reagovat.

Bohužel na posledním jednání zastupitelstva zazněla domněnka, že čip bude obsahovat informaci o provedeném očkování – teoreticky je toto možné, ale vyhláška, kterou zastupitelstvo schválilo, toto nenařizuje. Tzn. je-li někdo pokousán, musí být nejprve pes identifikován, následně kontaktován majitel a až poté zjištěno provedené očkování.

Dále byla jako jeden z důvodů zmíněna snaha o zjištění skutečného počtu psů na území městského obvodu. Opět zde narážíme na problém odpovědných a neodpovědných majitelů. Odpovědný majitel má psa přihlášeného, neodpovědný nikoli. Neodpovědný nebude reagovat ani na vyhlášku nařizující čipování psů.

Ačkoli to nezaznělo přímo, mnozí vidí za touto vyhláškou možnost zvýšení příjmů do rozpočtu obvodu. Pomineme-li fakt, že město má zřejmé dostatečné prostředky, když může sanovat soukromé aktivity (na stejném jednání zastupitelstva společně s peticí řešíte mj. odkup pro město nepotřebného majetku společnosti Bazaly a. s., kdy celkový závazek města z tohoto nákupu činí cca 500 mil. Kč), strhla se s touto vyhláškou snaha ulehčit majitelům psů. Město prostřednictvím magistrátu bude přispívat částkou 100 korun na čip. Městské obvody budou samy přidávat či odpouštět poplatky za psa. Pan starosta Palyza prohlásit, že tyto dotace majitelům psů budou hrazeny právě z vybraných poplatků za psy. Zde si dovoluujeme menší matematickou vsuvku – stojí-li

čip 500 korun a poplatek za psa je cca 200 korun (pes chovaný v rodinném domě, důchodcem apod.), dochází ke ztrátě min. 300 korun (je-li uhrazen celý čip), která musí být hrazena z jiných zdrojů (není známa přesná statistika, lze však předpokládat, že občané optimalizují své poplatky a většina psů je překvapivě hlášena právě v rodinných domech – jsou-li vůbec hlášeni v Ostravě). Jedná se o následek nevhodné vyhlášky, kdy skutečně dojde a dochází k přesunu peněz daňových poplatníků od jedné skupiny ke druhé.

Je-li jedním, i když nevysloveným, cílem zvýšení příjmů, je nutno upozornit na onu optimalizaci výdajů občanů. Nesouhlasí-li majitel psa s povinným čipováním, přemístí oficiálně psa do jiné lokality. Jiné obce, které tuto povinnost nemají, tak najednou na svém území budou evidovat enormní nárůst chovaných psů, kteří se však v daném místě nebudou vyskytovat. Pro tuto obec se jedná o pozitivum – navýší se jim příjem z poplatků (daně) ze psa a nevzrostou jim náklady. Pes totiž bude oficiálně chován v této obci, ale „trvale žít“ bude v Ostravě. Městské obvody tak přijdou o část svých příjmů. Začne totiž fungovat konkurence mezi obcemi a městskými obvody.

Na závěr si dovoluujeme upozornit na praktické dopady (vyjma optimalizace uvedené v odstavci předchozím). Městští strážníci (bohužel někteří se již na tuto novou pravomoc těší) budou kontrolovat, zda pes je či není opatřen čipem. Je velice obtížně představitelné, že městský strážník pobíhá za volně puštěným psem a snaží se čtečkou ověřit čip (dosah čtečky je totiž výrazně omezen). Tzn. že si zvolí pro ně výhodnější variantu – vyberou si psy na vodítku. Na vodítku se pohybují psi odpovědných majitelů, kteří respektují zákaz volného pohybu psů mimo vyznačená území. Tento odpovědný majitel nesouhlasí s čipováním (umístění cizího tělesa do těla zvířete se jim příčí) a proto označí psa adresářem, případně má psa tetovaného (tetování je provedeno v letošním roce, protože příslušná chovatelská organizace požaduje tetování). Městský strážník tohoto odpovědného majitele bude sankcionovat (předá podnět k zahájení přestupkového řízení). Neodpovědný majitel ani nedovolí městskému strážníkovi se přiblížit ke svému psovi, případně psa pustí na volno.

Domníváme se, že smyslem existence městské policie obecně je ochrana obyvatel města. Ve vztahu ke psům je toto ochrana občanů před volně pobíhajícími psy, před exkrementy apod. Obecně však nejsou zaznamenány případy, kdy městští strážníci reagovali na volně puštěné psy a neuklizení hromádek i u velkých psů. Toto je pro obyvatele Ostravy (nepejskaře) hlavní problém ve vztahu ke psům, nikoli zda pes je či není čipován. Vyhláška, kterou jste schválili, však dává strážníkům pravomoc „obtěžovat“ odpovědné majitele a zachovat jejich netečnost vůči neodpovědným majitelům.

Na základě výše uvedeného jsou občané města znepokojeni a uvědomují si zbytečnost této vyhlášky, která omezuje svobodné rozhodování občanů o vlastním majetku. Je zaměřena proti odpovědným majitelům a jde proti ekonomickým zájmům města jako takového (přesun psů do obcí v okolí).

Žádáme tedy odpovědné chování zastupitelstva v zájmu občanů města a tudíž i zrušení této vyhlášky direktivně nařizující povinnost čipování.

Věříme, že mnozí z Vás potvrdí informace, které dle médií oficiálně deklarovali, a to že s vyhláškou nesouhlasí a vyjádří tento nesouhlas také při novém hlasování o této vyhlášce.

Za občany města Ostravy děkujeme za zrušení této vyhlášky.

Za petiční výbor – Ing. Jiří Zapletal